

[Justitsministeren.]

diskuterer i Øjeblikket, det er Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal indskrænke Retten til at høre Musik eller Retten til at danse, naar der i øvrigt er aabent paa Restauranterne. Jeg beder det ærede Medlem om at holde disse to Ting ude fra hinanden, hvis det er muligt.

Jeg takker det ærede 3die Medlem for 5te Kreds for hans venlige Udtalelser. Jeg haaber, det er rigtigt, naar han har opfattet mig som en Mand, der i al Almindelighed har Interesse i den offentlige Moral, ogsaa Interesse i at højne Folkets Moral. Jeg haaber endda ikke, det indskrænker sig hertil. Der hersker jo hos alle Mennesker en ubetvingelig Trang til at forbedre andres Moral — jeg haaber ogsaa, jeg arbejder for at forbedre min egen, selv om jeg ikke er naaet op paa de Højder, der repræsenteres af det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at han havde opfattet mig som en Mand, der i disse Tider ikke vilde sætte Pris paa at faa større Frihed for Restaurationlivet. Ja, det ved jeg ikke; har det noget med Moral at gøre? Efter min Opfattelse højner man overhovedet ikke Folkets Moral lige saa lidt som Folkets Religiositet ved nogen Form for Tvang, og meget større Personligheder inden for Kristenheden end det ærede Medlem har altid været enige om tidligere, at man netop ikke naaede noget som helst varigt med Hensyn til Folks moralske Forbedring ved Tvang eller Lovgivning, det naaede man kun gennem Aandfrihed, gennem Eksempel, gennem Oplysning o. s. v. Det er den principielle Forskel mellem det ærede Medlem og mig, at jeg paa dette Omraade som paa alle andre rent aandelige Omraader er Tilhænger af den størst mulige Frihed, idet jeg tror, at man kun ad den Vej i Længden kan naa til en højere Moral i Folket. Ad Tvang eller ved Lovgivning vil man kun kunne opnaa Hykleri. Jeg beklager, at man tilsyneladende inden for Kirken ikke kan se dette. Man kan se det, naar man teoretiserer, men i Praksis klamrer man sig, og har altid fra Kirkens Side klamret sig, til alle de Forbud og Lovindskrænkninger, man har kunnet skrabe sammen, og det er derfor, Kirken tit har lidt de Nederlag, den har lidt. Den har ikke stolet paa sin egen Aand, den har haft Brug for alle mulige verdslige Magtmidler.

Endelig beklagede det ærede 3die Medlem for 5te Kreds, at man vilde behandle Pinselørdag som en almindelig Lørdag. Jeg tror ikke, han her vil faa det store Flertal i Befolkningen til at være enig

med sig. Jeg maatte maaske have Lov til at nævne ham et Eksempel, som er hentet fra min personlige Erfaring. Min afdøde Fader, der baade var konservativ og i religiøs Henseende overordentlig ortodoks, besøgte mig i en Aarrække herinde i Pinsen og var hver eneste Pinselørdag overordentlig forbitret over, at det var forbudt ham at høre en fornøftig Koncert i Tivoli. Det viser dog, at han var i Stand til at holde de to Ting ude fra hinanden: Frihed paa dette Omraade og religiøse Følelser.

Lausten: Jeg har ikke sagt, at den højtærede Justitsminister vilde være Forløber for Alkoholkapitalens Interesser. Men af Debatten i Folketinget maatte man forstaa, at den højtærede Justitsminister der et Par Gange havde betonet dette: Jeg har slet ikke noget med Andragerne at gøre, det er mit eget Forslag, et Forslag, som jeg har overvejet — ja, jeg ved ikke hvor langt tilbage i Tiden — at fremsætte. Deroverfor gjorde jeg opmærksom paa, at en Folketingsmand straks var blevet fornærmet, fordi Justitsministeren derved vilde tage den Fjer af Hatten paa Frihedsværnet, at det faktisk var dem, der havde fremsat Andragendet i 1934 og nu igen sat det i Gang. Det er det hele, jeg har ment med mine Ord.

Hvad endelig „Ekstrabladet“ fra i Aftes angaar, da har jeg ikke læst det, og jeg tager mig ikke af, hvad en ung Mand har skrevet der. Vi har ikke saadan Censur inden for Afholdsbevægelsen, at vi ikke har Lov til hver for sig at have vor Mening, saa jeg kan ikke have noget Ansvar for, hvad der er skrevet.

Hendriksen: Jeg vil gerne sige til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten) og for saa vidt ogsaa til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), som begge ønskede det foreliggende Forhold underkastet en Behandling i Alkoholkommissionen, at jeg slet ikke kan se, at dette Forhold hører ind under denne Kommission, som jeg for øvrigt er Medlem af som Repræsentant for mit Parti. Det er jo en Helligdagslovgivning, her er Tale om, ikke en Lukkelov — jeg tror, den højtærede Justitsminister allerede har peget paa dette. Restaurationerne skal efter det Forslag, der ligger paa Tingets Bord, ikke være aabne længere, end de er i Øjeblikket, det er blot Musikken, der faar Lov til at spille to Timer længere paa de Steder, hvor man har Musiktilladelse. Det er i hvert Fald efter mit Skøn ikke et Forhold, som